

miljøteknologiske sektor, er jo taget fra FOA-rapporten, som Erhvervsministeriet har offentliggjort. Det er jo også derfra, man har det tal, at eksporten er 69 mia. kr. Det vil sige, at vi har en eksport fra de her sektorer, som vi snakker om i dag, vil jeg sige til hr. Eyvind Vesselbo – det er de sektorer, vi snakker om, og ikke en masse andre ting – som er cirka lige så stor som på energiområdet. Men vi bruger næsten ingen penge til at fremme disse sektorer. Det er faktisk det, vi har været frustreret over i lang tid i Socialdemokratiet og i SF, og det er derfor, vi har fremsat det her forslag.

Så er der nogle, der spørger, om vi har skrevet 150 eller 200 mio. kr. ned i vildelse på næste års finanslov – og så også på de følgende finanslove. Det har vi da ikke. Vi har da gjort vores hjemmearbejde, vi har da snakket med den branche, og vi har da snakket med folk. Og skal det så lige præcis være det i fremtiden? Nej, vil jeg da sige, det skal da op på lige så højt et niveau som det energipolitiske. Vi er faktisk realistiske her, men vi vil have et stort spring frem. Vi er også realistiske, for skal det på næste års finanslov, skal vi også være sikre på, at beløbet er på finansloven, når den bliver fremlagt, sådan at planlægningen kan gå i gang og man kan få brugt pengene fornuftigt.

Der vil 150-200 mio. kr. – jeg vil også tillade mig at tage min egen erfaring med her om, hvordan man kan få sådan noget til at fungere administrativt – være inden for rækkevidde. Jeg vil sige til hr. Jørn Dohrmann, at det er inden for rækkevidde. Det vil sige, at det sådan set er det store spring fremad på det her område. Hvis vi skal være en grøn vinternation, og hvis vi skal tages alvorligt, må vi gøre nogle af de her ting.

Så siger miljøministeren – og jeg har jo kvitteret ministeren for, at jeg synes, at han holdt en god og fremkommelig tale i forhold til forslaget og forløbet her – at vi også videre skal drøfte nogle nye ting, og han lancerede det med, at vi kunne have demonstrationsprojekter i udlandet. Det mener jeg også vi kan, det kommer an på, hvor mange samlede beløb vi har. Men vi kan godt tænke kreativt på det her punkt.

Modellen er jo nogenlunde klar. Vi laver skrap miljølovgivning i Danmark, helst skrappe end vi har den i forvejen og i virkeligheden i overkanten af, hvad andre gør. Når vi så har skrap lovgivning, sørger vi for at få udviklet demonstrationsprojekter og udvikling, som gør, at vi kan få det til at virke i praksis. Der skal være plads til, at der også kan laves et par kiksere, og

så er vi klar til at sælge disse produkter ude i den verden, som efterspørger en lang række ting for at skaffe bæredygtig udvikling.

Et eksempel kunne være hospitalsspildvand, som ministeren selv har sagt at vi skal gøre noget mere ved. Ja, lad os gøre noget mere: skrappe regler, give penge til virksomheder for at udvikle nogle teknologier og så tjene nogle penge på at eksportere det her til resten af verden. Det er perspektivet i det her, og derfor er det her forslag måske lige netop det, der er brug for i en situation, hvor vi skal koble to kriser sammen, nemlig en miljøkrise og så en økonomisk krise.

Det er den type fællesinvesteringer mellem staten og private, der skal til, for at vi kan lave fremtidens arbejdspladser. Derfor vil jeg gerne, at vi får det gennemført, og især vil jeg gerne have en god dialog på tværs af partierne i de kommende måneder. Det er ikke noget med, at det skal simre hen over sommeren. Det er faktisk, fordi jeg opfattede det, som om miljøministeren gerne vil invitere til forhandlinger, og så synes jeg, det er passende, at forslaget fortsat ligger i udvalget. Vi kan jo altid afslutte det inden næste samling i oktober forhåbentlig med en enig indstilling.

Kl. 16:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Per Ørum Jørgensen som ordfører.

Kl. 16:21

(Ordfører)

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak for det. Jeg synes, at det er et godt forslag, der ligger her fra S og SF. Jeg tror ikke, at man skal følge ret meget med i den generelle debat om miljø, før man er klar over, at det også er fint i tråd med, hvad vi fra konservativ side ønsker, og hvor vi mener det er helt relevant at sætte ind. For vi må erkende, at vi igennem de senere år ikke har afsat midler nok til udvikling af og undersøgelse af miljøteknologier, og vi har nok heller ikke gjort det på den rigtige måde. Men det kan man så råde bod på.

Når det gælder EUDP-programmet – jeg har selv som ordfører på energiområdet været med til at etablere det i sin tid – har vi jo fået en god model, hvor der er meget stor interesse, mange ansøgere, og som helt lever op til de ønsker, vi egentlig havde. Derfor er det ganske fornuftigt at drage en parallel imellem de to typer programmer.